

Minister Finansów i Gospodarki

Znak pisma: DRI-X.054.3.2026

Warszawa, 30 marca 2026 r.

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Dotyczy: odpowiedzi na interpelację nr 15756 w sprawie poziomu inwestycji prywatnych w Polsce oraz barier rozwoju inwestycyjnego przedsiębiorstw.

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na interpelację Pani Poseł na Sejm RP Olgi Semeniuk-Patkowskiej nr 15756, w sprawie poziomu inwestycji prywatnych w Polsce oraz barier rozwoju inwestycyjnego przedsiębiorstw, przedstawiam poniższe informacje.

- 1) Jak kształtował się poziom inwestycji prywatnych w Polsce w latach 2020–2026 (w wartościach bezwzględnych oraz jako procent PKB)?

Według danych GUS nakłady na rzeczowe aktywa trwałe sektora przedsiębiorstw niefinansowych wynosiły, w cenach bieżących: w 2020 r. 224,7 mld zł, w 2021 r. 250,2 mld zł, w 2022 r. 294,7 mld zł, w 2023 r. 322,3 mld zł oraz w 2024 r. 307,4 mld zł.

Wg ostatnich dostępnych danych GUS (za III kw. 2025 r.) nakłady inwestycyjne przedsiębiorstw niefinansowych zatrudniających pow. 49 pracowników były o 1,5% wyższe niż w analogicznym okresie 2024 r.

Stopa inwestycji prywatnych (przedsiębiorstw i gospodarstw domowych) wynosiła, wg danych Eurostat: 14% w 2020 r., 12,9% w 2021 r., 12,7% w 2022 r., 12,8% w 2023 r. oraz 12,2% w 2024 r.

- 2) Jak zmieniał się poziom inwestycji sektora MŚP w tym okresie?

Pełne, uwzględniające również mikroprzedsiębiorstwa, dane Głównego Urzędu Statystycznego (GUS) nt. nakładów w rzeczowe aktywa trwałe obejmują okres do końca 2024 r., nominalne nakłady inwestycyjne ponoszone przez MŚP systematycznie rosły wynosząc: 99,6 mld zł w 2020 r., 109,6 mld zł w 2021 r., 122,3 mld zł w 2022 r., 131,9 mld zł w 2023 r. oraz 133,8 mld zł w 2024 r.

W okresie od 2020 r. do 2023 r. udział MŚP w całości wydatków inwestycyjnych sektora przedsiębiorstw malał (44,3% w 2020 r., 43,8% w 2021 r., 41,5% w 2022 r., 40,9% w 2023 r.), jednak w 2024 r. zanotował wzrost i wyniósł 43,5%.

3) Jak Polska wypada pod względem poziomu inwestycji prywatnych na tle innych państw Unii Europejskiej?

Ostatnie dane pozwalające na porównanie poziomu inwestycji w państwach UE odnoszą się do 2024 r., w którym średnia stopa inwestycji prywatnych (przedsiębiorstw i gospodarstw domowych) dla państw UE wynosiła 17,96%. Dla Polski ukształtowała się na poziomie 12,2%, co było wynikiem lepszym jedynie od Luksemburga (10,8%). Polska wyraźnie odstawała pod tym względem od europejskich liderów: Czech (21,8%), Belgii (21,1%) i Danii (20,2%), ale również od państw regionu, które notowały wysoką stopę inwestycji sektora prywatnego, m.in.: Rumunii (19,4%), Węgier (18,8%) i Litwy (18,2%). Polska odstaje od średniej UE pod względem inwestycji m.in. ze względu na niskie inwestycje w aktywa niematerialne. Dane Eurostatu dotyczące nakładów na wartości niematerialne i prawne w relacji do PKB pokazują, że w latach 2015–2024 udział tych inwestycji w całej Unii Europejskiej (UE-27) utrzymywał się na poziomie ok. 4,0-4,8%, z lekkim spadkiem w ostatnich latach (do 4,1% w 2024 r.). W Polsce wartości te były istotnie niższe – w przedziale 1,4–1,6. Relatywnie niski udział tego typu inwestycji w Polsce wskazuje na wciąż mniejsze znaczenie kapitału intelektualnego w stosunku do bardziej zaawansowanych gospodarek UE, co koreluje z innymi wskaźnikami dotyczącymi poziomu innowacyjności polskiej gospodarki.

Problem jest jednak do przewyższenia w dłuższym okresie wraz z postępującą stopniowo od lat zmianą strukturalną. Ponadto, do porównań stopy inwestycji pomiędzy krajami UE należy podchodzić z ostrożnością, ponieważ mają istotne ograniczenia metodologiczne. Wynikają one z różnych metod klasyfikacji i księgowania wydatków inwestycyjnych. Z analiz Polskiego Instytutu Ekonomicznego (PIE) wynika, że w danych z Polski niedoszacowane są inwestycje w aktywa niematerialne, ponieważ część wydatków na aktywa niematerialne traktowana jest w rachunkowości firm nie jako inwestycje, a koszty (np. reklama, szkolenia). Nawet biorąc pod uwagę te zastrzeżenia, niższa aktywność inwestycyjna polskich firm (w relacji do PKB) jest jednak zauważalna. Z danych statystycznych wynika również, że relacja wygenerowanej wartości dodanej do wartości środków trwałych jest w Polsce trwale (od 2001 r.) najwyższa spośród wszystkich państw UE. W 2021 r. (ostatni rok z pełnymi danymi dla całej UE) wynosiła dla Polski 0,663, podczas gdy średnia UE kształtowała się na poziomie 0,297. Powyższe dane mogą oznaczać, że nakłady na środki trwałe w polskiej gospodarce są znacznie bardziej

produktywne niż w gospodarkach innych państw UE, lub że ich wartość jest niedoszacowana.

- 4) Czy Ministerstwo prowadzi analizy dotyczące przyczyn ograniczonej aktywności inwestycyjnej przedsiębiorstw?

Ministerstwo Rozwoju i Technologii prowadzi analizy i oceny zarówno bieżącej sytuacji gospodarczej, jak i jej strukturalnych uwarunkowań, w celu realizacji bieżących zadań Ministerstwa, a także na potrzeby opracowywanych przez resort strategii, polityk i programów oraz opiniowania dokumentów przygotowanych przez inne resorty. Kwestia przyczyn ograniczonej aktywności inwestycyjnej przedsiębiorstw jest zagadnieniem problemowym ujmowanym w tych analizach.

- 5) Jakie bariery inwestycyjne są najczęściej wskazywane przez przedsiębiorców w badaniach prowadzonych przez administrację rządową?

Na podstawie analiz MRiT i instytucji nadzorowanych przez rząd, m.in. Banku Gospodarstwa Krajowego (BGK), PIE, Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (PARP), wynika, że problem niskich nakładów inwestycyjnych jest złożony i trudno wskazać jednoznacznie jego przyczyny. Można wskazać wiele zjawisk, które leżą u jego podstaw, takich jak:

- Funkcjonowanie w warunkach wysokiego poczucia niepewności

W ostatnich latach nastąpił szereg wydarzeń podważających poczucie stabilności i zwiększających dążenie przedsiębiorców do minimalizowania ryzyka. Liczne „czarne łabędzie” takie jak: globalny kryzys finansowy, pandemia COVID-19, czy inwazja Rosji na Ukrainę i kryzys energetyczny zwiększyły preferencje przedsiębiorców do zachowania status quo i unikania ryzyka.

- Wysokie koszty inwestycji i trudności z pozyskaniem finansowania dla nowych projektów

Polska gospodarka charakteryzuje się niskim poziomem aktywów sektora finansowego w porównaniu nie tylko z krajami strefy euro, ale również innymi państwami regionu. Polski system finansowy jest bardzo zachowawczy. Niski poziom ryzyka jest co do zasady stanem pożądanym, ale w Polsce osiągnąć jest kosztem braku rozwoju. Od pewnego czasu obserwowane jest istotne zmniejszenie kredytowania sfery realnej przez sektor bankowy przy jednoczesnym ograniczonym rozwoju pozostałej części sektora finansowego, w tym relatywnym słabnięciem giełdy. Przedsiębiorstwa w Polsce finansują swoje inwestycje przede wszystkim z kapitału własnego. Z badania PIE wynika, że z tego źródła korzysta 96% przedsiębiorstw realizujących inwestycje.

Główną rolę w polskim systemie finansowym odgrywają banki, w 2023 r. wartość aktywów banków komercyjnych i spółdzielczych stanowiła około 74% aktywów systemu finansowego. Polski system bankowy jest jednym z najmniejszych w UE. Największy polski bank PKO BP zajął w 2024 r. 50 miejsce w Europie pod względem wielkości aktywów. Równocześnie polski sektor bankowy ma największy w UE udział instrumentów dłużnych skarbu państwa w aktywach.

Najpopularniejszą formą finansowania zewnętrznego jest kredyt bankowy, w ostatnich latach droższy ze względu na wyższe stopy procentowe. W 2024 r. relacja kredytu sektora przedsiębiorstw niefinansowych do PKB wynosiła w Polsce 29,3% podczas gdy średnia UE wynosiła 60,8%.

Również znaczenie giełdy papierów wartościowych w krajowym systemie finansowym, w tym jako źródła finansowania inwestycji polskich przedsiębiorstw, pozostaje niewielkie.

Na polskim rynku kapitałowym ograniczona jest również możliwość finansowania inwestycji podwyższonego ryzyka przez fundusze Venture Capital i Private Equity.

Wartość inwestycji funduszy VC stanowiła w 2024 r. zaledwie 0,01% PKB Polski, podczas gdy dla całej Europy było to 0,077% PKB. Wartość inwestycji dokonanych przez fundusze PE wynosiła w Polsce 0,154% PKB, a dla całej Europy było to 0,551% PKB. Osiągnięcie unijnej średniej w zakresie finansowania inwestycji podwyższonego ryzyka wymagałoby zwiększenia inwestycji o ok. 14,5 mld zł rocznie.

- Niskie koszty pracy

Dzięki przewagom konkurencyjnym polskiej gospodarki, głównie niskim kosztom pracy i korzystaniu z dywidendy demograficznej, a po jej wyczerpaniu z podaży pracy oferowanej przez migrantów zarobkowych, znacząca część polskich przedsiębiorstw mogła się rozwijać bez konieczności ponoszenia znaczących wydatków inwestycyjnych. Dostęp do relatywnie taniej siły roboczej osłabił bodźce ekonomiczne do inwestowania w nowe rozwiązania oraz robotyzację i automatyzację pracy. Dotychczasowy polski model gospodarczy uległ wyczerpaniu, a jego transformacja oznaczać będzie konieczność wzrostu nakładów inwestycyjnych.

- Rosnące koszty działalności

Wysokie koszty pracy i energii, które w ostatnich latach szybko rosły w wyniku kryzysu energetycznego i podwyższonej inflacji wpłynęły negatywnie na skłonność firm do podejmowania ryzyka.

- Niewystarczające zasoby profesjonalnych kadr i nowoczesnych form zarządzania

W badaniu Europejskiego Banku Inwestycyjnego z 2024 r. problemy z dostępnością wykwalifikowanego personelu były najczęściej wymienianą barierą w 14 na 27 krajów UE.

Wskazywało na nie ponad 70% firm z Austrii, Niemiec, Cypru, Słowacji i Malty, w Polsce było to 50% firm. Badania PIE wskazują również na znaczenie profesjonalizacji zarządzania w firmach, która wpływa na skłonność do podejmowania ryzyka inwestycyjnego.

- Niestabilność przepisów

Częste zmiany przepisów utrudniają przedsiębiorcom planowanie w dłuższej perspektywie czasowej, a jest ona niezbędna w realizowaniu większych projektów inwestycyjnych.

- Czynniki kulturowe

Polskie przedsiębiorstwa przejawiają niską skłonność do podejmowania ryzyka, która jest związana z poziomem kapitału społecznego i ludzkiego. Taki obraz polskich przedsiębiorców wyłania się m.in. z badań PARP czy PIE oraz znajduje potwierdzenie w danych statystycznych i międzynarodowych rankingach. Znacznie słabiej wypadają na tym tle MŚP, których stosunek do inwestycji i innowacji jest raczej zachowawczy. Najważniejszym celem jest utrzymanie działalności gospodarczej, a więc przede wszystkim pokrycie kosztów stałych prowadzenia działalności gospodarczej i osiągnięcie zysku. Innowacje są pożądaną, o ile ich wdrożenie wiąże się z możliwością uzyskania szybkich wyników. MŚP chętniej korzystają z już sprawdzonych rozwiązań, minimalizując w ten sposób ryzyko nieudanych inwestycji, a ostrożnie wchodzą w rolę pionierów innowacji.

- Rozdrobnienie polskiej gospodarki i niski udział MŚP w inwestycjach

W Polsce udział dużych przedsiębiorstw w gospodarce zarówno pod względem ich liczby jak i wytwarzanego przez nie PKB kształtuje się poniżej średniej UE. MŚP odgrywają dużą rolę w gospodarce, równocześnie przejawiając niską skłonność do inwestycji. W 2023 r. MŚP odpowiadały za 62,9% PKB wytworzonego przez cały sektor przedsiębiorstw, równocześnie przypadło na nie 40,9% całości nakładów inwestycyjnych sektora przedsiębiorstw. Polskie MŚP inwestują znacznie poniżej swojego potencjału i odstają pod tym względem również na tle regionu EŚW. Wśród przyczyn niskich wartości inwestycji MŚP oprócz wskazanych powyżej czynników, które są wspólne dla całego sektora przedsiębiorstw wskazać można wiele czynników, które dodatkowo wpływają negatywnie na inwestycje MŚP, m.in.: niską innowacyjność, niewielki odsetek firm eksportujących, brak dążenia do skalowania działalności firm czy niestabilność finansową wynikającą m.in. z opóźnień w płatnościach kontrahentów.

- 6) Jakie działania podjęto po 2023 r. w celu zwiększenia poziomu inwestycji prywatnych?

W ostatnich latach podjęto szereg działań, które przyczyniły się do tworzenia optymalnych warunków dla rozwoju poziomu inwestycji prywatnych oraz zwiększania atrakcyjności inwestycyjnej kraju. Zintensyfikowano współpracę rządu, instytucji

wspierających rozwój gospodarczy kraju (np. Grupa PFR, Polska Strefa Inwestycji) z przedsiębiorcami oraz organizacjami biznesowymi.

Podjęto również działania mające na celu wsparcie przemysłu zbrojeniowego w Polsce, co przyczynia się do wzrostu bezpieczeństwa kraju oraz zapewnia wzrost poziomu inwestycji. Dla przykładu od 11 lipca 2025 r., w związku ze zmianą rozporządzenia w sprawie pomocy publicznej udzielanej niektórym przedsiębiorcom na realizację nowych inwestycji, możliwe jest udzielanie wsparcia w postaci zwolnienia z podatku dochodowego, na działalność polegającą na produkcji broni, amunicji i materiałów wybuchowych (w ramach Polskiej Strefy Inwestycji).

Rozpoczęto również szereg działań, które mają na celu zwiększenie poziomu inwestycji prywatnych w perspektywie średnio i długoterminowej. Aktualnie Ministerstwo Rozwoju i Technologii pracuje nad nowelizacją ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji. Proponowane zmiany będą miały na celu zwiększenie atrakcyjności tego instrumentu wśród polskich i zagranicznych przedsiębiorców. Zmiany mają również na celu zwiększenie konkurencyjności gospodarczej Polski, poprzez stymulację napływu nowych projektów inwestycyjnych na terenie całej Polski.

Rozpoczęto również prace legislacyjne nad przyjęciem Programu rozwoju inwestycji w polskiej gospodarce do 2035 roku. Wsparcie w ramach Programu będzie polegało na udzielaniu pomocy publicznej w postaci dotacji na podstawie umowy zawieranej pomiędzy Ministrem a Przedsiębiorcą. Program pozwoli na przyciąganie do kraju najbardziej perspektywicznych i innowacyjnych projektów, przyczyniając się do wzrostu poziomu inwestycji prywatnych.

7) Czy Ministerstwo analizuje wpływ niestabilności przepisów prawa gospodarczego na decyzje inwestycyjne przedsiębiorców?

Analiza wpływu przepisów prawa gospodarczego w MRiT ma charakter holistyczny, jako analiza rozwiązań systemowych dla sektora przedsiębiorstw, a nie jednostkowego wpływu na decyzje inwestycyjne przedsiębiorców.

Jednak wskazać należy, że w ramach kontaktów z przedsiębiorcami prowadzonych m.in. na forum Zespołu do spraw Deregulacji i Dialogu Gospodarczego są identyfikowane bariery prawne wpływające na rozwój przedsiębiorczości. W ramach prac Zespołu jest prowadzony systematyczny dialog z przedsiębiorcami dotyczący deregulacji działalności gospodarczej.

Konsultacje z przedstawicielami różnych branż, organizacjami przedsiębiorców oraz izbami gospodarczymi stanowią stały element prac nad zmianami przepisów oraz poprawą warunków prowadzenia biznesu w Polsce. Zgłaszane postulaty są każdorazowo

analizowane pod kątem ich wpływu zarówno na funkcjonowanie przedsiębiorstw, jak i na interes społeczny.

Szczególny nacisk jest położony na dalszą deregulację procesów gospodarczych.

W ramach deregulacji przygotowano szereg rozwiązań, które przyczyniają się do ułatwień w prowadzeniu działalności gospodarczej. Przykładowe rozwiązania to:

- zmiana zasad kontroli przedsiębiorców, zwłaszcza:
  - skrócenie maksymalnego czasu kontroli mikroprzedsiębiorców z 12 do 6 dni,
  - dostosowanie częstotliwości przeprowadzania kontroli planowych działalności gospodarczej do zidentyfikowanego poziomu ryzyka związanego z wykonywaną przez przedsiębiorcę działalnością – im mniejsza kategoria ryzyka, tym mniejsza liczba kontroli,
  - wprowadzenie obowiązku doręczenia przedsiębiorcy przed wszczęciem kontroli wstępnej listy informacji i dokumentów, których udostępnienia w toku kontroli oczekuje organ kontroli;
- certyfikacja wykonawców zamówień publicznych, która przyczyni się do uproszczenia, przyspieszenia oraz wzmocnienia procesu weryfikacji wykonawców ubiegających się o udzielenie zamówienia publicznego poprzez możliwość uzyskania dobrowolnego certyfikatu;
- elektroniczna procesów gospodarczych, zwłaszcza:
  - wprowadzenie elektronicznej rozprawy przed Krajową Izbą Odwoławczą,
  - wprowadzenie możliwości wydawania przez organy tzw. decyzji hybrydowych,
  - wprowadzenie formy dokumentowej umowy leasingu.

Wprowadzono również przepisy, które mają pozytywnie wpływać na stabilność prawa gospodarczego:

- zasadę wzorowaną na koncepcji „one in, one out”, która oznacza, że projektodawcy mają dążyć do nienakładania nowych obowiązków administracyjnych, a jeżeli będzie to niemożliwe – dążyć do minimalizacji obowiązków albo równoważnego zmniejszenia innych obciążeń administracyjnych,
- 6-miesięczne *vacatio legis* dla przepisów nakładających na firmy nowe obciążenia administracyjne,
- usprawnienie procesu przeglądu prawa gospodarczego dokonywanego przez ministrów na podstawie Prawa przedsiębiorców.

8) Jak zmieniała się liczba nowych projektów inwestycyjnych realizowanych przez przedsiębiorstwa prywatne w latach 2023–2026?

W ramach Polskiej Strefy Inwestycji liczba wydanych decyzji o wsparciu (które nadal są aktywne) stale rośnie. Widoczny jest wyraźny wzrost – z 449 w 2023 r., przez 508 w 2024 r., do 631 w 2025 r. Dane za 2026 r. mają charakter cząstkowy, jednak można na ich podstawie prognozować utrzymanie wspomnianego trendu.

Przedstawione dane za lata 2023–2026 wskazują na utrzymującą się dominację reinwestycji w strukturze projektów objętych wsparciem. W całym analizowanym okresie stanowią one 74,1% wszystkich decyzji (1247 z 1682), podczas gdy nowe inwestycje odpowiadają za 25,9%.

Zidentyfikowane trendy potwierdzają, że Polska Strefa Inwestycji pozostaje popularnym instrumentem wsparcia, z którego przedsiębiorcy chętnie korzystają. Rosnąca liczba decyzji o wsparciu oraz wysoki poziom reinwestycji świadczą o atrakcyjności instrumentu i jego istotnej roli w stymulowaniu rozwoju już funkcjonujących przedsiębiorstw.

Tabela 1 Inwestycje realizowane w ramach Polskiej Strefy Inwestycji

Rok	Nowy zakład	%	Reinwestycja	%	Suma
2023	120	26,7%	329	73,3%	449
2024	140	27,6%	368	72,4%	508
2025	157	24,9%	474	75,1%	631
2026	18	19,1%	76	80,9%	94
Suma końcowa	435	25,9%	1 247	74,1%	1 682

9) Czy planowane jest opracowanie długoterminowej strategii zwiększania inwestycji prywatnych w Polsce?

Działania nastawione na długoterminowe zwiększanie inwestycji prywatnych w Polsce realizowane są za sprawą już funkcjonujących oraz projektowanych instrumentów wsparcia inwestycji.

Kwestie długoterminowych działań nastawionych na zwiększanie inwestycji prywatnych podejmowane są również w szeregu dokumentów o charakterze strategicznym i analitycznym.

Zgodnie z celami projektu Strategii Rozwoju Polski do 2035 r. Polska powinna dążyć do transformacji modelu gospodarczego w kierunku większego udziału innowacyjnych, szybko rosnących przedsiębiorstw. Ww. dokument adresuje problem konkurencyjności gospodarczej, w tym również w ramach niedostatecznego poziomu inwestycji prywatnych.

Ewentualne działania w zakresie przygotowania dodatkowych dokumentów strategicznych, dedykowanych opisanemu wyżej problemowi, będą efektem analiz oraz aktualnych potrzeb gospodarczych.

10) Jak Ministerstwo ocenia perspektywy wzrostu inwestycji prywatnych w najbliższych latach?

Długookresowe prognozy poziomu wydatków inwestycyjnych dla Polski zakładają, że poziom inwestycji w relacji do PKB utrzyma się na podobnym do obecnego poziomie. Wg prognoz Międzynarodowego Funduszu Walutowego stopa inwestycji ma w perspektywie 2031 r. oscylować w przedziale 17,7-18,6%, przy równoczesnym dynamicznym wzroście PKB Polski na poziomie od 2,5% do 3,5%.

Wg danych NBP ze styczniowego badania koniunktury gospodarczej prognozy aktywności inwestycyjnej przedsiębiorstw zarówno w I kw. jak i w całym 2026 r. kształtują się nieznacznie powyżej długookresowej średniej. Planowane rozpoczęcie nowych inwestycji w I kw. deklarowało 22% firm (średnia długookresowa 21,7%), w ujęciu rocznym 33,4% (średnia wieloletnia 32,7%). Znacznie większy odsetek firm planuje ponieść wydatki, które mają charakter inwestycyjny, ale są rozliczane jako koszty bieżące prowadzenia działalności. Wg badań NBP w 2026 r.: 54,5% firm planuje wydatki na rozwój kapitału ludzkiego, 50,8% - inwestycje związane z transformacją cyfrową, 44,6% - poniesienie wydatków na remonty i modernizacje, 35,7% - usługi doradcze i optymalizację procesów, a 29,7% - wprowadzanie innowacji, rozwój produktów i działania badawczo-rozwojowe. Ministerstwo Rozwoju i Technologii dostrzega strukturalne przyczyny wpływające na niski poziom inwestycji prywatnych, podejmując odpowiednie działania. Resort prowadzi działania edukacyjne i w wielu programach wspiera przedsiębiorstwa w skalowaniu ich działalności np. wsparcie automatyzacji czy eksportu. Szansą na pobudzenie inwestycji prywatnych jest również zaangażowanie przedsiębiorstw w większym stopniu w realizację wyzwań związanych m.in. z transformacją energetyczną i cyfrową. Przygotowany przez Ministerstwo dokument pn. „Polityka zakupowa państwa” dąży do zwiększenia udziału local content w zamówieniach publicznych. Zapewnienie stabilnego popytu może wpłynąć na skalowanie działalności polskich przedsiębiorstw, które wymagało będzie wzrostu inwestycji.

Dla pobudzenia inwestycji kluczowe jest ułatwienie dostępu do kapitału (w tym kapitału wysokiego ryzyka) oraz zminimalizowanie niepewności związanej z inwestycjami. Rząd podejmuje szereg inicjatyw, które mają prowadzić do rozbudowy rynku kapitałowego i większego zaangażowania środków prywatnych m.in. projekt Indywidualnych Kont Oszczędnościowych.

Kluczowy z perspektywy pobudzania inwestycji jest program Innovate Poland tworzący nowy ekosystem inwestycyjny, łączący instytucje publiczne (PFR, BGK) i prywatnych inwestorów. Zaangażowane w projekt instytucje zagwarantowały 4 mld zł na wsparcie inwestycji i innowacji. Zaangażowanie instytucji publicznych uwiarygodni przedsięwzięcia inwestycyjne i zmniejszy percepcję ryzyka prywatnych inwestorów, co pozwoli na pobudzenie kapitału inwestycyjnego. Program wzorowany jest na zakończonym sukcesem francuskim planie Tibiego, który przyczynił się do zbudowania we Francji stabilnego ekosystemu wsparcia inwestycji i rozwoju innowacji.

11) Czy Ministerstwo przewiduje dodatkowe instrumenty wsparcia inwestycyjnego dla sektora MŚP?

Obecnie nie są prowadzone prace nad wprowadzeniem dodatkowych instrumentów wsparcia inwestycji dedykowanych w sposób szczególny sektorowi mikro, małych i średnich przedsiębiorstw.

Jednocześnie należy wskazać, że obowiązujące rozwiązania systemowe w zakresie wspierania inwestycji mają charakter uniwersalny i pozostają dostępne dla przedsiębiorców z sektora MŚP na zasadach ogólnych.

Kwestie związane z ewentualnym kształtowaniem nowych instrumentów wsparcia pozostają przedmiotem bieżących analiz i mogą podlegać zmianom w przyszłości.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku

Michał Jaros

Sekretarz Stanu

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /
w Ministerstwie Rozwoju i Technologii